

**FLIGHT
MAGAZINE**

NR 3 / 2019

SØSTRENE I MOROTO

Hjelp til sårbare kvinner i Uganda

- EN MENINGSFULL PERIODE

Et nytt kapittel for familien Lindtjørn

MAF
Mission Aviation Fellowship

*Leder: Flyskam
Hjelp til Haitis yngste
Flypresten: Har vi noe med det?*

FLYSKAM

Det har blitt en offentlig debatt i Norge om bistandsbransjen og alle andre bør kjenne på flyskam. FNs klimarapport bidro til å løfte frem begrepet «flyskam», som ble fjorårets nyord i Sverige, og som også brukes i Norge. I tillegg har Bistandsaktuelt tatt opp temaet.

Frode Nordahl
kommunikasjonsleder/redaktør

Som alle andre aktører innen bistand og nødhjelp reiser vi i MAF Norge på interkontinentale reiser for å rapportere og pleie partnersamarbeid. MAF er tross alt en global organisasjon.

Men vi er oss bevisste på å holde dette på et minimum. Vi støtter kampen for å redde klimaet på jorden.

I MAF bruker vi småfly for å redde liv og gi håp til de mest utenkelige steder. Våre fly bringer noe godt med seg og er et kjærlighetsbevis. Derfor mister ordet flyskam sin mening i denne sammenheng. Det betyr at hjelpen uteblir om flyene står på bakken. I mange av landene der MAF opererer er småfly langt mer ressursbesparende og utslippsvennlig enn bruk av en 4-hjulstrekker. En Landrover vil flere steder bruke omtrent 8 timer på en tur vi kan fly på tjue minutter. Våre flyvninger er både bærekraftige og livsnødvendige.

Vi anerkjenner miljøutfordringene og tar klimaendringene på alvor. Men for MAF vil ikke løsningen være å slutte å fly. I stedet ønsker vi å gjøre flytrafikken mer miljøvennlig. Elektriske fly finnes allerede, og det utvikles flymotorer som kan bruke biodrivstoff og solcellepanel. Vi forvalter givernes midler og er forpliktet til å drive så kostnadseffektivt vi kan. Men kostnader og miljøhensyn må av og til veies opp mot livreddende tjenester i katastrofer og nødhjelp. Der det er mulig vil MAF benytte de mest besparende løsningene. ■

MISSION AVIATION FELLOWSHIP (MAF)

MAF er en tverrkirkelig internasjonal organisasjon. Vi driver med bistandsflyvning og nødhjelp. MAF flyr til steder ingen andre kan eller vil fly – over ørkener, jungel, fjell og sumper, i områder der reisen på bakken tar dager og uker – eller der det ikke finnes veier.

Vi opererer med 135 småfly i 25 land. Hvert fjerde minutt er det et MAF-fly som letter eller lander et sted i verden.

MAF *Vi flyr for livet*

HJELP TIL HAITIS YNGSTE

– Håp for underernærte barn på Haiti

Hvert 14. haitiske barn lever bare til de er fem år på grunn av underernæring og relaterte komplikasjoner, som anemi. Danita's Children er en hjelpeorganisasjon som jobber for å forandre på dette.

Tekst: Jennifer Wolf Foto: Lacey West / Danita's Children
Oversatt og tilrettelagt: Frode Nordahl

Nytt prosjekt for å bekjempe underernæring

Det har nå blitt lansert et nytt program som bringer mobile underernæringsklinikker til utilgjengelige steder på Haiti. – Vi finner de som ikke kan komme til oss, sier Brittany Hilker, prosjektleder hos Danita's Children på Haiti og legger til: – Dette er barn som kanskje aldri ville klart seg uten vår hjelp.

Et område Brittany og hennes team fokuserer på, er Baie d'Orange, et vakkert og ekstremt avsidesliggende område i fjellene Belle Anse. Omtrent 14 000 mennesker bor der, og det finnes ingen helsetjenester. Folk er veldig fattige, og de fleste av dem lever av landbruk for å overleve. – Behovet er større enn jeg noen gang har sett, spesielt når det gjelder underernæring av barn, forteller Brittany. Blant annet besøkte de et sted hvor de undersøkte 167 barn på én dag, hvorav 20 var alvorlig underernærte.

Én av dem var babyen Kenold. Da han var åtte måneder gammel veide han svært lite. Han og moren hans, Monique (18), måtte fraktes med MAFs luftambulansetil et medisinsk senter i Ouanaminthe. Flere andre barn var også om bord. Kenold ble behandlet der i seks uker og veide 5,4 kg da han ble skrevet ut.

Livsviktige flyvninger

MAF flyr Danita's Childrens underernæringsteam til og fra isolerte steder to-tre ganger i året. Med på lasset er også bokser med kosttilskudd. På den siste turen ble det laget et apotek med et lager for ett års forbruk av medisiner og kosttilskudd. Teamet trente også opp to sykepleiere, plantet et tre og viste nestekjærlighet til menneskene i lokalsamfunnet.

Brittany er takknemlig for MAF-teamet på Haiti

– Siden dere er helt avgjørende for at vi skal komme oss frem og tilbake, vil jeg takke piloter og bakkemannskap i MAF for det de bidrar med. Sammen hjelper vi folk i Baie d'Orange med sitt eget permanente underernæringsprogram for å bekjempe epidemien i deres område. Takk for all hjelp. ■

SØSTRENE I MOROTO

En håndfull nonner har viet sine liv til å hjelpe sårbare kvinner i et av Ugandas mest isolerte områder.

Tekst og foto: Odd Arild Nesså

Margie (88) og Pauline (80) ser ingen grunn til å pensjonere seg. Sporene fra Sacred Heart Sisters har brakt håp tilbake til kvinner som er rammet av hiv/aids, og til et samfunn som har lidd av misbruk, kriminalitet og alkoholisme i Karamoja-regionen.

Den røde sanden på rullebanen virvles opp når flyet setter hjulene på bakken. To velklede og ydmyke damer kommer mot oss når vi går av flyet på Moroto flyplass.

– Takk til dere i MAF, for at dere tok dere av Mary, utbryter Pauline og gir oss et elskverdig håndtrykk. Det lyser ekte godhet av den vakre lille spanske damen.

For omtrent tre måneder siden ble søster Mary (48) evakuert av MAF til et sykehus i Kampala med en ryggskade som lammet bena hennes. Søstrene uttrykker stor takknemlighet for den hjelpen de fikk. Nå har de invitert oss til å observere deres hverdag.

Et tilfluktssted for kvinner med hiv/aids

På begynnelsen av 2000-tallet ble personer med hiv og aids i Moroto forsømt, stigmatisert og diskriminert. Vi møter Catherine og 30 lærere og frivillige utenfor Choose Life Homebased Care som for noen år siden ble startet av søstrene.

– Kjærlighet og omsorg er den viktigste kilden til liv, dette var noe søstrene gav meg, forteller Catherine, 36 år gammel. Hun har akseptert diagnosen hiv, men medisiner gjør at hun lever et ganske normalt liv.

Hver dag hjelpes barn og kvinner som har hiv/aids til et meningsfullt liv her. Et helhetlig program bygget på kristen nestekjærlighet, inkludering, aktiviteter, læring og psykososial støtte.

Det begynte i det små for snart 20 år siden, da søster Margie og Pauline så behovet for hjemmebesøk hos kvinner med hiv/aids, en sykdom som i flere år har lagt en skygge over samfunnet. Nå får 191 kvinner og 102 barn daglig støtte ved senteret.

– Ingen ser ned på oss her, forteller Catherine mens hun ammer sitt yngste barn på 7 måneder. Det er et mirakel, en Guds gave, at jeg nå har fem barn og ingen av dem er smittet. Jeg har mange vonde år bak meg, og fremtidshåpet ble knust da jeg fikk påvist hiv i 2006, og moren min døde av sykdommen i 2009. Håpet og troen på livet kom tilbake da jeg møtte Margie og resten av søstrene i Sacred Hearts. Nå er jeg en av dem som kan hjelpe andre kvinner og deres barn i samme situasjon.

Agnes er bare 42 år. Hun er tynn og tydelig preget av aids-sykdommen. Hun har et håp om å få noen flere år å leve, men gleder seg mest over å fylle hverdagen med mening.

– Her får jeg ny kunnskap. Jeg lærer å lese og skrive, noe som betyr mye for meg. Dette stedet gjør at jeg glemmer det vonde jeg opplever, forteller Agnes med sin svake stemme.

Kevin Okory, en av lærerne, fortsetter: – Jeg er her på grunn av kjærligheten som søstrene har vist meg. Jeg kunne kanskje fått bedre lønn et annet sted, men livet er mer enn penger. Penger er bare kortvarig lykke, men sann kjærlighet vil leve for alltid.

Aldri vært inne på tanken om å gi seg

Veteranene Margie og Pauline er selve bærebjelkene i arbeidet til Sacred Hearts. Helt siden 1971 har de bygget et arbeid som har gitt lokalbefolkningen i >>

>> Moroto troen på Gud og på livet.

– Vi kom hit i 1971, rett etter Idi Amins statskupp som felte Obote, forteller Pauline. Det var en skummel tid for meg som ung jente i slutten av 20-årene.

Hun kjører oss fort og forsiktig på den humpete ugandiske landeveien til neste stopp, mens hun mimrer om tiden i Uganda på 70-tallet.

– Jeg fryktet for livet mitt mange ganger den første tiden, sier Pauline, og fortsetter: Med langt mørkt hår og utenlandsk utseende, ble jeg av en eller annen grunn stoppet på hver eneste militære veisperring. Hver gang like truende med uberegnelige væpnede soldater. Jeg husker da vi hadde bilen lastet full av steiner til en mur i hagen ved senteret. Soldatene ble litt i overkant aggressive da de antok at vi hadde planer om å steine president Amin. Heldigvis ble vi trodd til slutt.

Årene etter Amin har vært bedre. Et møysommelig arbeid for å styrke kvinnenens rolle i samfunnet, hjelpesentre og fengselsarbeid

er bare noen av oppgavene de har tatt på seg.

– Vi har alltid vært drevet av kjærlighet, den kjærligheten vi har fått fra Gud, sier Pauline. Det handler ikke om oss, men om å gi videre dette som vi har fått.

Langvarige endringer skapes i skyggen av treet

Sangen runger når vi parkerer bilen, og en gruppe kvinner får oss til å føle oss mer enn velkomne. Pauline plukker opp en liten baby og gjør en inntrøden som kun en lokal skolemester er forunt. Vi får et eksklusivt møte med en av mange kvinnegrupper som hver torsdag møtes sittende på håndvevde tepper i skyggen av et stort tre.

– Den viktigste oppgaven er å endre innstillingen og tankesettet til kvinner gjennom samtale, bønn, og ikke minst å gi dem håp gjennom Bibelens budskap, forteller Pauline. Gjennom årene har vi sett både kriminalitet og alkoholisme i dette området. Kriminaliteten er heldigvis redusert, men fortsatt er alkohol et stort problem. Det brygges en lokal drikk som ligner på øl, noe til og med barna får servert. Mennene bidrar dess-

«HER FÅR JEG NY KUNNSKAP. JEG LÆRER Å LESE OG SKRIVE, NOE SOM BETYR MYE FOR MEG. DETTE STEDET GJØR AT JEG GLEMMER DET VONDE JEG OPPLEVER.»

AGNES (42)

Pauline og Margie kan se tilbake på et langt og verdifullt vennskap.

verre ikke til forbedring. Her er kvinnene en nøkkel til forandring, derfor er disse samlingene så viktige.

En av de lokale kvinnene, Theresa, gir oss et inntrykk av hvordan gruppen skaper forandring.

– Hver torsdag møtes vi her, noe som har blitt svært viktig for oss. Vi snakker om volden mot oss kvinner, hvordan vi ofte blir undertrykt og hvordan vi kan få det bedre. For noen år tilbake fikk vi Bibelen på vårt eget språk, det har også gitt oss et viktig perspektiv på livet vi lever.

Sacred Heart Sisters deler et hus med en frukthage der de gror det de trenger. Den røde jorden er rik på mineraler, noe som gjør at de kan gro store og smaksrike frukter og grønnsaker som mango, avokado, poteter og appelsiner.

– Dette er mitt hjem, sier 89-årige Margie, mens hun sitter tilbakeleent på en falmet rød sofa i huset. Det

er ingen vei tilbake. Dette er mitt liv, et livslangt kall for å gjøre Guds vilje.

Pauline er opprinnelig fra Spania, og hun besøker hjemlandet hvert tredje år. Tilbake på 70- og 80-tallet pleide hun å fly med MAF. Når hun planlegger å besøke Spania neste gang, vil MAF sørge for en trygg reise fra Moroto til Kampala, en times flytur som erstatter en lang dagstur med buss.

Søster Margie sender en beskjed til alle MAFs piloter, som i Karamojo kalles «Lukamo», og betyr «den som bæres av vinden».

– Paulina og jeg har alltid hatt stor beundring for MAFs piloter, som alle er modige i å utføre sitt oppdrag, ofte et ensomt og risikabelt et. Måtte Gud velsigne dere alle over hele verden. Takk til alle i MAF. ■

FØLG MAF NORGE I SOSIALE MEDIER

Lik og følg oss på Facebook og Instagram, og invitér gjerne venner og kjente til å gjøre det samme, slik at enda flere blir oppdatert på hva som skjer i MAF.

Lik oppdraget,
del engasjementet og
følg oss videre på reisen!

maf norge

HAR VI NOE MED DET?

Flypresten
Thomas Midtsund

«Er jeg min brors vokter?» svarte Kain da vår Herre spurte ham hvor det var blitt av broren hans. Har jeg ansvar for mine medmennesker og hvordan de har det?

Jeg tror vel at svaret er helt opplagt for de fleste, når det gjelder de aller nærmeste, familie og nære venner. Dem har vi et ansvar for. Men de andre da? Hvor langt rekker ansvaret vårt?

MAF er en langsynt organisasjon. Både i avstand og tid. Fra første stund har følgende setning fra Bibelen vært en ledetråd: «- og helt til jordens ende.» Apg 1,9.

De som bor langt borte, de vi ikke kjenner, er også våre medmennesker, våre søsken på jorda, vår neste. Vi har et ansvar for vår neste, samme hvor de lever og bor. Vi har ansvar for hverandre! Det betyr ikke at vi overser det nære. Det er i det nære det begynner. Pionerene i MAF starta nært, i England, i USA, i Australia, i Sør-Afrika, men de så langt ut og fram. De rettet seg mot mennesker som levde langt unna, og verdenssamfunnet forøvrig, for å skape tilgang til mye av det vi tar som en selvfølge: helsetilbud, skole, rent vann og evangeliet.

MAF ble opprettet for å nå fram til de som er vanskeligst å nå. De som er lengst borte. MAF er en svært praktisk organisasjon, som omsetter nestekjærlighet til flytransport. Som gir kjærligheten vinger.

Det er svært få som kan reise ut i direkte tjeneste for MAF. Men det er ikke grenser for hvor mange som kan være med som støtte- og bakkemannskap. Det trengs forbønn og penger. Forbønn vil alltid være helt grunnleggende for arbeidet vårt, og penger trenger vi til å kjøpe fly, vedlikeholde dem og fylle dem opp med drivstoff. Bare slik kan de komme seg i luften for å kunne utføre de viktige oppdragene de får.

**VED HJELP AV MODERNE TEKNOLOGI OG
MENNESKER MED BRENNENDE HJERTER KAN MAF
VÆRE NESTEKJÆRLIGHETENS LANGE ARM!**

SKAL DU FEIRE BURSDAG

-OG HAR ALT DU TRENGER?

Skriv opp **jetfuel** på ønskelisten og inviter venner til å gi en gave. Vi sender deg gjerne materiell!

Du kan også opprette en innsamlingsaksjon på Facebook ved å søke på MAF Norge.

SEND E-POST: bursdag@maf.no

RING: 33 48 07 80

WWW: maf.no/bursdag

Det er flere måter du kan støtte vårt arbeid på:

Send SMS «MAF» til **2474** (kr 200,-) | VIPPS til **77777** | Gavekonto: **7058.63.60610**

Bli MAF-PARTNER! Se www.maf.no/partner

MENIGHETS-SAMARBEID

MAF Norge inviterer menigheter og foreninger til samarbeid om diakonale prosjekter. Vi kommer gjerne på besøk og forteller om hvordan våre prosjekter bidrar til store forandringer i menneskers liv.

NÆRINGSLIVSSAMARBEID

MAF Norge ønsker å komme i kontakt med virksomheter som vil ta et samfunnsansvar og ser behovet av våre flytjenester ute i verden. Sammen med MAF kan bedrifter gjøre en forskjell for mennesker i isolasjon, konflikt og katastrofe – noe som vil skape stolthet og entusiasme hos alle parter.

Vi kommer gjerne på besøk!

Willy Ludvigsen, tlf. 996 46 030
E-post: willy@maf.no

Frode Nordahl, tlf. 473 60 377
E-post: frode@maf.no

Odd Arild Nessa, tlf. 934 68 146
E-post: oan@maf.no

Svein-Robert Solberg, tlf. 906 00 988
E-post: srs@maf.no

– EN MENINGSFULL PERIODE

Eivind Lindtjørn har nylig avsluttet sin tjeneste i MAF etter til sammen 10 år på vingene i Afrika. Nå venter et nytt kapittel for familien på fem.

Tekst: Frode Nordahl Foto: Eivind Lindtjørn

– Hva opptar deg mest om dagen?

– I begynnelsen av juli fikk vi barn nummer tre, en herlig gutt ved navn Netanel David. Samtidig har vi akkurat avsluttet i Uganda og returnert til Norge. Vi er i en fase hvor barna er i ny skole og barnehage, og jeg har fått en midlertidig jobb. Så det som naturligvis opptar meg mest om dagen er å få en mest mulig myk landing for oss som familie her i Norge.

– Hvordan har hverdagen vært for dere som småbarnsfamilie i Uganda?

– Vi bodde i en enebolig i et nabolag i Kampala med flere andre MAF-familier i nærheten. Jentene våre gikk på en internasjonal skole og Nadia hadde forskjellige oppgaver, blant annet skoletransport for våre og

andre MAF-barn. Hun drev også et lite gjestehus bak huset vårt og hjalp til på et barnehjem og en klinikk for mødre. Jeg jobbet ut fra MAFs base i Kajjansi, 25 minutters kjøring utenfor Kampala. Herfra fløy jeg daglig til hele Uganda, Øst-Kongo og Sør-Sudan for misjons- og hjelpeorganisasjoner.

– Hva har vært det mest utfordrende?

– De første seks årene i MAF var i Tanzania, og var nok ganske annerledes enn de siste fire årene i Sør-Sudan, Kenya og Uganda. Disse siste årene var preget av mye usikkerhet, oppbrudd og flytting. I juli 2016 måtte vi evakuere fra Sør-Sudan på grunn av krig, og dette var en utfordrende opplevelse for oss. Kort tid etter at vi flyttet til Uganda kom vi hjem en søndag til endevendt hus og ble frarøvet mange verdifulle ting. Disse

Familien Lindtjørn anno sommer 2019.

opplevelsene tærte nok på oss som familie og gjorde noe med den generelle trivselen.

– Hva har vært det mest positive?

– Å være med i et fantastisk arbeid hvor isolerte mennesker får erfare Guds kjærlighet gjennom ord og handling. Det har vært meget meningsfullt. Samtidig var vi i et godt internasjonalt fellesskap med andre misjonærer og våre barn hadde mange gode venner.

– Som pilot, hva er det mest spektakulære du har opplevd?

– Høsten 2016 fløy jeg den ukentlige forsyningsturen for MedAir til Renk helt nord i Sør-Sudan. Det var regntid og jeg var i skyer hele veien. Vær-radaren viste vær som forventet underveis. Under nedstigningen i skyer feilet vær-radaren uten varsel og jeg opplevde å fly inn i en linje av tordenbyger som strakk seg tvers over kursen min fra Etiopia til Nuba-fjellene. Da jeg oppdaget at jeg var i ferd med å fly inn i en tordenstorm og at radaren hadde feilet reduserte jeg motorpådraget til tomgang samtidig som jeg rolig snudde flyet sørover. Jeg var på 7000 fots høyde da jeg fløy inn i stormen og da jeg kom ut igjen var jeg oppe i 11000 fot. Med full last og motor på tomgang hadde skyen dyttet caravanan opp 4000 fot. Det er vel den eneste gangen jeg har vært noe bekymret i luften. Ellers har jeg fløyet over Serengetis million gnuer, rundt vulkanutbrudd, over toppen av Kilimanjaro og over den knallrøde Lake Natron med dens tusener av rosa flamingoer.

– Hva er det viktigste du har lært av utenlandsoppholdet?

– Å stole på Gud og søke Ham først i alle ting. Han er trofast.

– Hvilket råd vil du gi andre nordmenn som drømmer om å jobbe ute?

– Det er berikende og meningsfylt å jobbe ute. Du får utvidet horisonten og får unike erfaringer i møte med andre land, mennesker, kulturer og tradisjoner. Samtidig er det viktig å tenke over hva som er ens intensjon med å reise ut. Det kan være utfordrende og stressende å bo i et fremmed utviklingsland, og spesielt når man reiser som familie er det avgjørende at man har en felles forståelse av hvorfor man reiser. Man bør også ha noe mer enn kun eventyrlyst til å bære deg gjennom de tunge og utfordrende periodene.

– Hva er planen videre for deg og familien?

– Vi er nå i Norge og venter på oppholdstillatelse for meg i USA. Planen er så å flytte til St. Paul i Minnesota hvor vi har slekt og hvor Nadia bodde før vi ble gift. Jeg har amerikanske flysertifikater og håper å finne meg en flygerjobb der. I framtiden håper vi å reise ut igjen, men nå ønsker vi å finne et hjem og en base for oss som familie for noen år. Siden vi ble gift for 9 år siden har vi bodd i 9 hus i 5 land. Vi kjenner det er på tide å slå oss til ro for en tid. ■

JERRYKANNEEFFEKTEN

Når MAF flyr i land eller områder, mangedobles effektiviteten til hjelpeorganisasjoner og kirker, så vel som bistandsarbeidere og misjonærer. Når fly sparer dem for dagevis, kanskje ukevis av reisetid i året, frigjøres denne tiden til å drive med det de egentlig skal.

Dette liker vi å kalle jerrykanneeffekten

*Det får ringvirkninger for lokalsamfunn når MAF begynner å fly dit.
Det er derfor mange landsbyer jobber hardt for å bygge sin egen flystripe.*

Ansvarlig utgiver:
MAF Norge
Postboks 90 Sentrum,
0101 Oslo
tlf. 33 48 07 80
maf@maf.no
www.maf.no

Besøksadresse:
Dronningens gate 25
3 etg, Oslo

Forsidebilde: MAF International

Ansatte:
Willy Ludvigsen, daglig leder
Frode Nordahl, kommunikasjonsleder/redaktør
Clare Wilshaw, administrasjonsleder
Odd Arild Nessa, kommunikasjonsrådgiver
Benita R. Vasbotten, administrasjonskoordinator
Svein-Robert Solberg, markeds konsulent
Hanne Hodne, prosjektleder CO-PILOT (40 %)

Magasinet Håpets Vinger
utgis fire ganger pr. år.
ISSN 2387-3221

